

Máté 18:11-14 Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett. Mit gondoltok? Ha valamely embernek száz juha van, és **EGY** azok közül eltévelyedik: vajon a kilencvenkilencet nem hagyja-e ott, és a hegyekre menve, nem keresi-e azt, amelyik eltévelyedett? És ha történetesen megtalálja azt, bizony mondom nektek, inkább örvend azon, mint a kilencvenkilencen, amely el nem tévelyedett. Ekképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy **EGY** is elveszen e kicsinyek közül.

Szívem csendben az Úrra figyel...

foglaljunk helyet!

Kedves Testvérek!

A Föltámadás utáni úrnapi üzeneteit sorolom:

1. Keresztség megújítás, konfirmáció; Quasimodogeniti...
2. Isten irgalmas szíve. Misericordia Domini...

A most következő vasárnapok egy-egy felszólítást hallatnak:

Örüljete (Jubilate), énekeljete (Cantate), imádkozzate (Rogate).

Az első felszólítás tehát az örömről szól.

Azt gondolnánk, hogy előbb imádkozzunk kéne, majd énekre fakadunk, hogy örülhessünk, de a mennyek országában fordítva van. Ide a belépő az öröm. Ez az öröm fog énekre fakadni az ajkon és fog imádságra kulcsolódni a kézen, hálaadó, dicsőítő imára. Öröm nélkül nem lehet énekelni és imádkozni sem! Mi, evangélikusok az örömhírről kaptuk a nevünket, eredetileg ezért is vagyunk az ének és az imádság egyháza.

Isten országában az öröm mindig az **EGYHEZ** kötődik.

Általában is elmondhatjuk, hogy Isten Országában a legfontosabb szám az egy.

Bár megkockáztatom, hogy ez így van a matematikával is. Ha arra gondolok, hogy lehetnek páratlan és páros számok, törtszámok és prímszámok, akkor arra a következtetésre jutok, hogy itt is az alap az egy. A számsor nem más, mint az egyes többszöröse, a többiek pedig ennek az egynek a valamilyen ritmus szerinti viszonyulásai.

Örüljete! Jubilate! Hangzik a mai ünnep fölszólítása. Örüljete, Ti is kedves hallgatók, mert nem mélyedek bele jobban a matematikába, de azt nem hallgathatjuk el, hogy az Úr Jézus evangéliuma számára nem a tömegek, a többség, a bolse a fontos, hanem az egy. Az egy ember. Te és én személyesen.

Valaki egyszer azt mondta, hogy a mai világban sincs több bűn, nincs nagyobb bűnözés, mint bármikor a történelemben, csak az ember a több!

Az emberek tömegeit viszont a mai világmédia és a mai világnézetek soros kapcsolásba kötik.

Az elektromosságról tanítják, hogy két fő jellemzője van.

Az egyik a feszültség, másik az áramerősség.

Nagyon jó példa ez a világban zajló folyamatok szemléltetésére.

Itt van a kezemben egy ceruzaelem. Általában ezek a galvánelemek 1,5 Voltos feszültségűek.

Luigi Galvani, aki eredetileg papnak készült, de orvosi egyetemmel folytatta tanulmányait béka boncolásai alkalmával fedezte fel az elektromosságot, melyet

Alessandro Giuseppe Antonio Anastasio Volta vitt tovább.

Mindkettőnek a neve itt van a mai elemekben. Galvánelem és a Volt-ról elnevezett feszültség mértékegység.

Ami most fontos, hogy ha ezeket a természetes áramforrásokat, elemeket párhuzamosan kötjük össze, hatalmas áramerőt kapunk, de marad a kis feszültség. Ha viszont sorba kapcsoljuk őket, akkor a feszültségük összeadódik.

Azért hoztam föl ezt a példát, hogy rávilágítsak arra, hogy sok ember párhuzamosan nagy munkavégzésre képes kis feszültség mellett. A modern világ médiája és ideológiája viszont - a képpel élve - sorba köti az emberekben lévő feszültségeket, s így az hatalmassá és félelmetessé nő.

Hogyan is mondtuk? A mai világban nem nagyobb a bűn, csak több az ember, akiknek esetleges káros tevékenysége soroskapcsolással hallatlan szintre emelkedhet.

A bűnbeesett világnak egyik legnagyobb tragédiája tehát ez a sorba kapcsolás.

Gondoljunk arra, hogy a modern médiának köszönhetően mennyivel több gonoszsgot tanulhatnak meg az emberek. Persze a jót is! De sajnos a kettő nem egyenlíti ki egymást.

Egy bűnözőt börtönbe zárnak, ahol a többi bűnözővel összezárva profi tanítómesterekre találhat.

Ha a képet szűkítem, akkor azt kell mondanunk, hogy az Isten Országában nem sorba kötött egyének vannak, hanem ott párhuzamos kötésben munkálkodnak a tanítványok. Azt értem ezalatt, hogy mindenkinek egyénileg van kapcsolata Teremtőjével és Megváltójával, és ha a gyülekezetben így állnak egymás mellé, akkor nem a feszültség nő, hanem az erő, a hit munkája!

Az Isten ereje nem, nagyszámú sorba kapcsolt hívőben van, hanem a vele személyes kapcsolatban lévő hívővel, az egy embertárssal, felebaráttal végzi hatalmas munkáját.

Ezért tanítja a Biblia nyíltan, hogy Istennél mindig az EGY a fontos. Nem a tömegek, a nagy számok, hanem az egy személyes kapcsolat. Ez jellemző a házassági hűségre, a vallásra, mert az egy mindig kizárólagosságot jelent.

A Bibliában többször találunk utalást arra, hogy az Örökkévalóságban csodálatos kórus énekel.

Az Úr Jézus Lk 15, 10 szerint azt mondta:

Ezenképpen, mondom nektek, örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt **EGY** bűnös [ember] megtérésén.

Az egynek a kilencvenkilencel szemben.

Isten nem a tömegeknek bocsátja meg a bűnét, hanem nekem és Neked személyesen.

Nincsen tömeges megtérés. A pünkösdi 3000 megtérő annak idején 3000 egyénről szólt személyesen.

A keresztyén hitvilág lényegénél vagyunk.

Az egy immár több mint egy szám, egy statisztikai adat. Az egy lényegében létforma. Az egy lényegében erkölcs, hűség.

Kezdjük azzal, hogy egy Istenünk van.

Máté 6:24 Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.

Az ősi ószövetségi hitvallás egyről beszél:
Söma jisrael, Jahve ehad!

5Móz 6:4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

Jak 5:12 így szól: Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem; hogy kárhoztatás alá ne essetek.

A mai számítástechnikára épült világ is ezt az igazságot használja. Azt gondolom mindnyájan érteni fogjátok, hogy a legbonyolultabb számítógépes képlet, digitálisan rögzített muzsika, a túéles videók lényegében csak az igen és a nem

képletét használják.

Egy kapcsoló van, melyet vagy be, vagy kikapcsolunk. Azt mondjuk, amit a Jakab levele. Igen, vagy nem.

Ezt számmal kifejezve: 0 vagy 1. Íme egy kép ennek bemutatására.

A mai világnézetet is ez jellemzi. 0= nem, nincs Isten, nincs kapcsolat!

1= igen, van. Máskép: Nincs Isten=0; van Isten= 1. Van kapcsolat!

Csak két válasz van. Csak egy Úrnak lehet szolgálni! Legyen a ti beszédetek igen, vagy nem.

Istennek a te sorsodra, életedre is két válasza lehetne: nem és igen. Szeressem ezt az embert: nem, igen. Megkeressem: nem/igen; Megtartsam: nem/igen – De most mégsem így van!

Most, amíg élsz és választhatsz a vélemények között: Igen/nem; Van Isten/ Nincs Isten, Kell a kegyelme/Nem kell a kegyelme, Kell a hit/nem kell a hit...

Addig Isten nem kapcsolgat az igen/nem között!

Figyelsz? Te kapcsolgathatsz: igen/ nem, de Ő nem kapcsolgat, Ő egyértelműen az Igen mellett van!

Az evangélium azt mondja a kegyelmi időről, hogy Istennek csak egy válasza van: Igen.

Igen az **EGY**szülött fiában, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen... Jn 3, 16. Az egy szükséges dologban, hogy válaszod az igent!

Tehát a számokban az igazság a Te számodra is: 1 és 0 a létező és a nem létező teista és ateista, Istenben bízó és Isten tagadó személy és személytelen eredet teremtés, vagy teremtetlenség

A keresztyén tanítás is beszél kettes számrendszerről:

Amikor ide-oda kapcsolgatsz akkor jellemző rád a **KÉ**Telkedés, a - kétségbeesés, a Kétszínűség, a Kétszívűség

Kétlem, hogy van Isten! Kétségbe vonom a teremtést

Kedves Kétkelő, Nullahívó Testvérek!?

Módosítom a közmondást, mely arról szól, hogy nehéz az egyről a kettőre jutni!

Kedves Kétkelő, Nullahívó Testvéreim!

Nekünk nem az egyről a kettőre kell jutnunk, hanem a nulláról, a tagadásról az egyre az Egy Istenre, az Ő Egyszülött Fia mellett való döntésre, „kapcsolásra”!

Itt a kegyelmi idő! Jubilate! Örvendjete!

Örvendjete, hogy Istennél nincs változás és annak árnyéka sem. Ő nem kapcsolgat melletted és ellened. Nem Ő most csak egyre állította a kapcsolatot veled: Igen. Szeretem. Meghaltam érte! Megbocsátok neki és gyermekeemmé fogadom!

A történelem folyamán az Teremtő Atya csak egyszer kapcsolt nullára! A Golgotai kereszten Egyszülött Fiában saját magának mondott nemet. Hiába volt a 22. Zsoltár szerint: Zsolt 22:2-3: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava.

Én Istenem, kiáltok nappal, de nem hallgatsz meg; éjjel is és nincs nyugodalmam.

Azért, hogy Nálad és Nálam ne állítsa nullára, megtagadásra, elvetésre a „kapcsolót”.

Jubilate! Örvendjete. Örüljél, kedves Testvérem.

Ezt a csodálatos örömhírt, evangéliumot egy evangélikus szószékről hirdetve nem lehet az igehirdető sem örömtelen!

Örüljete! Jubilate!

Van még egy fölszólítás befejezésül:

Testérem! Okozz örömet a mennyben az angyalok között! Hogyan? Hát a döntéseddal, a megtéréseddal.

Öröm van a mennyben egy bűnös felett, ha megtérve hazaérkezett!

Ámen!

Imádkozzunk!

Öröm teremtője Mennyi Atyánk! Te vagy az öröm teremtője. Te mindig megszervezed az öröm találkozásokat. Amikor tékozló fiadként hazatértünk, nem kérdeztél semmit. Nem engedted, hogy előadjuk rabszolgamunkás tervünket, ajánlatunkat. Neked az ilyen találkozásokkor az első gondolatot az öröm vacsora. És nem is kell várni, bár mi teljesen kiszámíthatatlan vendégeid vagyunk, te mindig készülsz, nálad minden mindig kész!

Sok elrontott éneklésünk és imádságunk azért volt, mert nem volt örömünk. Azt hittük, hogy majd az éneklés, az imára kulcsolt kéz meghozza örömünket. És minden fordítva történt. Mikor megismertük, átértük tékozló hazatérésünkkel az örömet, öröm lett az ének és az imádság.

Mielőtt énekre és imára szólítanál az örömeire kérelelsz! Jubilate!

Csodálatos, hogy hazatérő, megtérő döntésünk olyan örömet ad, mely kihat a mennyországra az angyalokra.

Kérünk, segíts minket örömterjesztőként élnünk holnaptól. Ámen.